

Zbirka medijskih objav

INŽENIRSKA ZBORNICA SLOVENIJE,
za obdobje 8. 1. 2019

Število objav: 3

Tisk: 3

Spremljane teme:

Inženirska dejavnost, ...: 1

Inženirska zbornica ...: 0

Barbara Škraba Flis: 0

Zbor za oživitev ... ZORG: 0

Gradbeni zakon: 2

Zakon o ... načrtovanju: 0

Zakon o ... arhitektih: 0

Inženir geodezije: 0

Odgovorni geodet: 0

Gradbena parcela: 0

Evidenca stavbnih zemljišč: 0

200 let ... Slovenskem: 0

Tisk	Naslov	Kako je Elea iC vpeta v mestne projekte		
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Delo; 141.000, Slovenija	Stran: 8	Površina: 411 cm ²
	Rubrika, Datum	Ljubljana; 8. 1. 2019		
Stran v zbirki: 3	Avtor	Manja Pušnik		
	Teme	Gradbeni zakon		
Povzetek	...projekta Bežigraskega športnega parka (BŠP), so se kmalu izkazale za napačne. Kot smo med prvimi razkrili v Delu, je Pečecnik spretno izkoristil prednost nove gradbene zakonodaje in konec decembra lani na okoljsko ministrstvo vložil vlogo za izdajo gradbenega dovoljenja po integralnem postopku. Na ta način bodo v družbi BSP, katerega...			

Tisk	Naslov	Prostor pod soncem, kjer tudi ženskam ni dolgčas		
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Delo; 141.000, Slovenija	Stran: 12	Površina: 1.138 cm ²
	Rubrika, Datum	Panorama; 8. 1. 2019		
Stran v zbirki: 6	Avtor	Anja Intihar		
	Teme	Inženirska dejavnost, inženirji		
Povzetek	...ki bi bili rezervirani samo za moške, je vedno manj. Statistika je znana: v Evropi je na študijih STEM, kar je angleška kratica za znanost, tehnologijo, inženirstvo in matematiko, le dobra četrtina deklet, v Sloveniji samo tretjina. V teh poklicih nedvomno prevladujejo predstavniki močnejšega spola, ženske, ki primejo...			

Tisk	Naslov	Preverjali prijave o začetku gradnje		
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Gorenjski glas; 39.000, Slovenija	Stran: 7	Površina: 69 cm ²
	Rubrika, Datum	Gorenjska; 8. 1. 2019		
Stran v zbirki: 7	Avtor	Aleš Senožetnik		
	Teme	Gradbeni zakon		
Povzetek	...Preverjali prijave o začetku gradnje Aleš Senožetnik Kranj - S prvim junijem smo v Sloveniji začeli uporabljati nov gradbeni zakon , ki določa, da morajo investitorji pred začetkom gradnje prijaviti njen začetek. Prijavo morajo oddati na upravni enoti, ki je gradbeno dovoljenje tudi...			

Kako je Elea iC vpeta v mestne projekte

Gradnje Podjetje sodeluje pri projektih Plečnikov stadion, Ilirija, Cukrarna in Rog

LJUBLJANA – Projektantsko podjetje Elea iC, sicer v večinski avstrijski lasti, že vrsto let sodeluje z Mestno občino Ljubljana. Med njihovimi referenčnimi projekti sta Športni park Stožice in obnova nekdanjega bežigrajskega stadiona, sodelujejo pa tudi pri gradnji pokritega olimpijskega bazena Ilirija, poslovno-stanovanjskega objekta Šumi, dokončanju islamskega verskega centra in Sparovega trgovskega centra v Šiški.

MANJA PUŠNIK

Ljubljanska projektantska družba Elea iC pod vodstvom Angela Žigona je največji interdisciplinarni ponudnik inženirskih in avtorskih storitev pri nas. Večinski, 78-odstotni lastnik podjetja, je avstrijska družba Ic Contracte Bau- Und Unternehmensberatung s sedežem na Dunaju. »Da bi lažje dostopali do mednarodnih trgov, smo se leta 2002 pridružili interdisciplinarni konzultantski skupini iC Group in tako postali Elea iC. Šlo je za pomembni korak za obe strani, saj je avstrijska skupina iC s tem dobila svoje prve neavstrijske solastnike v Sloveniji, mi pa prve neslovenske v Sloveniji. Skupaj nastopamo kot rastoča mednarodna skupina interdisciplinarnih konzultantov,« so zapisali na svoji spletni strani. Po javno dostopnih podatkih so lani v družbi ustvarili dobrih 6,1 milijona evrov prihodkov in 117.800 evrov dobička. Podjetje, ki je lani zaposlovalo 61 ljudi, je v minulih 27 letih sodelovalo pri 3769 projektih, med katerimi so številni veliki projekti v prestolnici. Spletna aplikacija Erar tako razkriva, da so pri poslovanju z ljubljansko občino od oktobra leta 2008 do zdaj prejeli okoli 957 tisoč evrov. Med njihovimi največjimi naročniki pa je država, natančneje Dars, ministrstvo za infrastrukturo pa tudi gospodarsko in kulturno ministrstvo. V zadnjih dvajsetih letih so zgradili in obnovili skoraj vse predore v Sloveniji, med njimi tudi predora Šentvid in Markovec.

Projektantsko podjetje Elea iC sodeluje pri obnovi Plečnikovega stadiona in kopališča Ilirija ter pri dokončanju islamskega verskega centra in obnovi Cukrarne. FOTO LEON VIDIC

Dela v Ljubljani jim ne zmanjka

Med referenčnimi projekti v Ljubljani je treba najprej omeniti obnovo Plečnikovega stadiona oziroma projekta, ki je v zadnjih dneh v javnosti spet dvignil precej prahu. Informacije, da naj bi se poslovnež Joc Pečečnik po skoraj 12 letih umaknil iz projekta Bežigraskega športni park (BŠP), so se kmalu izkazale za napačne. Kot smo med prvimi razkrili v *Delu*, je Pečečnik spretno izkoristil prednost nove **gradbene zakonodaje** in konec decembra lani na okoljsko ministrstvo vložil vlogo za izdajo gradbenega dovoljenja po integralnem postopku. Na ta način bodo v družbi BŠP, katerega solastnika sta tudi MOL in Olimpijski komite Slovenije (OKS), hitreje prišli do gradbenega dovoljenja. In kje je v tej zgodbi Elea iC? »Za Bežigraske športni park smo februarja leta 2011 izdelali projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja. Na mednarodnem arhitekturnem natečaju je zmagalo nemško podjetje GMP, mi smo njihov lokalni partner. Nemški strokovnjaki so tako izdelali arhitekturne rešitve, mi pa smo prevzeli vsa

ostala dela, vključno s projektom za pridobitev gradbenega dovoljenja,« je pojasnil Angel Žigon, direktor Elea iC.

Postopki za dovoljenja po novem hitrejši

Na vprašanje, ali se bo z vložitvijo za izdajo integralnega gradbenega dovoljenja procedura pri projektu obnove Plečnikovega stadiona hitreje odvijala, je Žigon odgovoril: »To je povezano z novo **gradbeno zakonodajo**. Po novem je treba za objekte, ki potrebujejo soglasje o vplivih na okolje, vložiti vlogo na okoljsko ministrstvo, in ne na upravne enote. Naše izkušnje do zdaj so bile pozitivne, saj postopki hitreje potekajo.« To pa, kot pravi Žigon, ni edina sprememba v **gradbeni zakonodaji**. Gre tudi za delitev določenih odgovornosti. »Upravna enota je po novi zakonodaji delno razrešena odgovornosti. Do zdaj so uradniki na upravnih enotah pregledovali projekte in odločali o postopkih tehnične vsebine projektne dokumentacije. To je napačno, saj uradniki za to niso strokovno usposobljeni. Pri projektih so namreč iskali napake, ki niso bile tako pomembne in

zato so postopki neskončno dolgo trajali. Mnenje o tem, ali je objekt skladen s prostorskimi akti, po novem daje občinski oddelek za urbanizem, ki je del mestne uprave in je izdelal urbanistične in zazidalne načrte (kot sta OPN in OPPN)«, pravi Žigon.

Po novi zakonodaji tudi kopališče Ilirija

Eden zadnjih projektov Elea iC pa je obnova propadajočega kopališča Ilirija. Projekt Ilirija po Žigonovih besedah ne zajema le obnove kopališča, temveč gradnjo pokritega športno-plavalnega centra z dvema bazenoma, tribunami in športnimi dvoranami ter podzemno garažo za od 300 do 400 vozil. K temu spada tudi ureditev zunanjih površin. Tik pred koncem leta sta ljubljanski župan Zoran Jankovič in direktor družbe Angelo Žigon sklenila pogodbo za izdelavo projektnih faz za pridobitev gradbenega dovoljenja in projekta za izvedbo bazena Ilirija. »Mi do zdaj še nismo ničesar pripravili, z občino smo zgolj podpisali pogodbo o tem, da bomo pripravili vse potrebno za pridobitev gradbenega dovoljenja. Gre za podobno zadevo kot pri Bežigraskega športnem parku. Leta 2000 je bil objavljen mednarodni natečaj, na katerem je z arhitekturno rešitvijo zmagal arhitekt Peter Lorenz. Pri projektu kopališča Ilirija smo njihovi partnerji, oni so zmagali na natečaju in bodo izdelali zasnovano arhitekture, v našem podjetju pa bomo pripravili vse izvedbene načrte. Začetek gradbenih del je predviden za prihodnje leto, vendar je tudi pri tem projektu predviden integralni postopek za izdajo gradbenega dovoljenja,« je še pojasnil Žigon. Ob tem ni zanemarljiv podatek, da Elea iC med drugim najdemo tudi pri projektih športnega parka Stožice, obnove Cukrarne, nekdanje tovarne Rog, gradnji največjega Sparovega trgovskega centra v Šiški ter poslovno-stanovanjskega kompleksa Stožice in dokončanju islamskega verskega centra.

Prostor pod soncem, kjer tudi ženskam ni dolgčas

Inženirke *Poklicev, ki bi bili rezervirani samo za moške, je vedno manj*

Statistika je znana: v Evropi je na študijih STEM, kar je angleška kratica za znanost, tehnologijo, inženirstvo in matematiko, le dobra četrtnina deklet, v Sloveniji samo tretjina. V teh poklicih nedvomno prevladujejo predstavniki močnejšega spola, ženske, ki primejo v roke orodje, merilnike, si na glavo povežejo čelado in se podajo v tipično »moško« okolje, navadno močno izstopajo.

ANJA INTIHAR

Vzroke, zakaj se dekleta ne odločajo za inženirske poklice, bi lahko iskali v več smereh. Morda imajo v družbi premalo (dobrih) zgledov ali pa jim ne znamo razložiti pomembne vloge inženirjev in njihovega prispevka k družbenemu razvoju.

»Nobene potrebe ni, da bi bilo inženirstvo moški svet. Fizičnih omejitev za ženske ni, sama recimo nikoli nisem imela občutka, da nisem enakovredno sprejeta,« pravi Andra Dodič, direktorica tehnologije v poslovni enoti Elektronika in pogoni v podjetju Kolektor Group. »Lahko da sem imela srečo, a sem bila hkrati tudi sama trmasta, vztrajna in si pridobila zaupanje moških kolegov. To delo mi pač leži, z užitkom ga opravljam, tako da se je očitno vse poklopilo,« pripoveduje diplomirana inženirka elektrotehnike in magistrica znanosti s področja posloводства in organizacije. Je ena od desetih nominirank za inženirko leta – s tem izborom bi organizatorji, revija *IRT3000* s partnerji, radi opozorili na problem »nevidnosti« inženirk v družbi.

Znanje, strokovnost in trdo delo

Same inženirke sicer lastno »ne-

vidnost« zanikajo, poudarjajo pa, da so se morale za svoj »inženirski prostor pod soncem« boriti. »Z mojega zornega kota nikoli nismo bile nevidne. Resda smo ženske v manjšini na fakulteti in v gradbeništvu nas je še vedno manj kot moških, toda po mojem mnenju vsak, ki resno in odgovorno opravlja svoje delo, postane viden, ne glede na spol,« pravi Maja Golubovič, odgovorna vodja del v Pomgradu. Je diplomirana inženirka gradbeništvu, ki se spoprime z vsakim izzivom. »Predvsem na začetku poti se morda od mene kot ženske ni pričakovalo, da poznam vse tehnične detajle in izraze, vendar lahko postaneš viden samo z znanjem, strokovnostjo in trdim delom. Morda pa se ravno pri zadnjem od žensk pričakuje več,« dodaja Golubovičeva, ki je trenutno odgovorna vodja gradbišča na Švedskem, kjer vodi gradnjo stanovanjske soseske s 94 stanovanji.

Andra Dodič na vprašanje, ali so ji kot ženski kdaj pogledali skozi prste, sicer odgovori pritrdilno in pristavi: »Se mi pa še vedno zgodi, da me na kakšnem sejmu v Nemčiji zamenjajo za hosteso. Ko ugotovijo, da se jim v pogovoru kos, po začetnem začudenju steče enakovredna konverzacija.« Na koncu so pomembni le profesionalizem, znanje, odprtost do sprejemanja novih idej. »Na razvojnem oddelku nas je žensk le okrog 10 odstotkov, a vse so izredno cenjene. Niti za ped ne zaostajajo za moškimi, pri nas dela tudi nekaj doktoric znanosti, ki imajo drugačen način razmišljanja in globino znanja na področjih, ki jih pokrivajo,« Dodičeva na kratko opiše neprecenljiv prispevek pripadnic nežnejšega spola v njenem delovnem okolju.

»Ko se začnejo delo, usklajevanje, organiziranje, se takoj pozabi

na kakršnokoli delitev po spolu, še manj na delitev na manj- ali večvredne. Gradbeništvo je vseeno zelo kolegialen poklic, kjer s prispevkom vsakega posameznika nazadnje pridemo do rezultata,« opozarja Maja Golubovič. Na vprašanje, v čem je lepota inženirskega poklica, pa odločno odvrne: »V tem, da ni nikoli dolgčas. Vedno se lahko zgodi nekaj novega in vsaj malo nepredvidljivega, izboljša se kakšna rešitev, izvedba, način dela, vedno se lahko naučiš kaj novega. Končni rezultat dela je praviloma prijemljiv.«

Uspešne ženske

Pogosto se dogaja, da uspešne ženske v različnih inženirskih poklicih puščajo v ozadju, pa čeprav s svojim znanjem in delom prispevajo k napredku. »Prepričan sem, da je treba še bolj poudariti dejstvo, da tudi v proizvodnih okoljih delujejo zelo sposobne ženske, zato naj se te ne sramujejo svoje vloge, delijo naj jo z javnostjo in se pohvalijo s svojimi dosežki. Brez zgledov se napredek in sprememba ne moreta zgoditi,« Darko Svetak, urednik revije *IRT3000*, »upravičuje« izbor inženirke leta.

Še ena od nominirank, varilna inženirka v procesni tehnologiji v podjetju Akrapovič, Jagoda Tančiča, ki je iz strojništva diplomirala na sarajevski univerzi, v spodbudo mladim ženskam, ki morda omahujejo, ali stopiti na tehnično poklicno pot ali ne, iskreno pove: »Kot mlada inženirka s pomanjkljivim znanjem slovenščine sem prišla na oddelke med približno 50 varilcev. Takrat sem se vprašala, ali bom zmogla – pa ne zaradi njih, ampak zaradi pomanjkanja samozavesti. A je šlo. Vsak dan lažje. Ko enkrat premagáš notranje zavore, se nikoli več ne aktivirajo!«

● Inženirka leta

Poleg omenjene trojice so v finalu za inženirko leta še Blaženka Pospiš Perpar, pri Petrolu direktorica tehnike in trženja energetskih rešitev v javnem in komunalnem sektorju, Dora Domajnko, razvojna inženirka na področju elektronike v podjetju RLS Merilna tehnika, Emiliya Stojmenova Duš, docentka na Fakulteti za elektrotehniko Univerze v Ljubljani in vodja Digitalnega inovacijskega stičišča Slovenije, Janja Žagar, vodja tehnoloških prenosov v Leku, Marjana Krajnc, višja direktorica operative in kakovosti v Danfossu Trata, Nataša Grlj, vodja laboratorija za fotometrijo v podjetju Hella Saturnus Slovenija, in Nina Zalaznik, produktna vodja za pametne gospodinske števe v Iskraemecu. Zmagovalka bo znana jutri, pogovor z njo in predstavitev inženirskih poklicev skozi mnenja nominirank bomo objavili v petek, v rubriki Kariera in delo.

Maja Golubovič, diplomirana inženirka gradbeništva, ki se spoprime z vsakim izzivom. FOTO OSEBNI ARHIV

»Fizičnih omejitev za ženske ni, sama recimo nisem nikoli imela občutka, da nisem enakovredno sprejeta,« pravi Andra Dodič, direktorica tehnologije v podjetju Kolektor Group. FOTO BOŠTJAN BERGLEZ

Jagoda Tančiča iz podjetja Akrapovič je iz strojništva diplomirala na sarajevski univerzi.
FOTO OSEBNI ARHIV

Preverjali prijave o začetku gradnje

ALEŠ SENOŽETNIK

Kranj – S prvim junijem smo v Sloveniji začeli uporabljati nov **gradbeni zakon**, ki določa, da morajo investitorji pred začetkom gradnje prijaviti njen začetek. Prijavo morajo oddati na upravni enoti, ki je gradbeno dovoljenje tudi izdala, ali na ministrstvu za okolje in prostor, če gre za objekt državnega pomena ali objekt z vplivi na okolje. V akciji so preverili, ali se gradnja izvaja na podlagi popolne prijave in predpisane dokumentacije za izvedbo gradnje ter ali

je imenovan nadzornik. Petdeset inšpektorjev je opravilo 589 pregledov in 37 zaslišanj ter na podlagi tega začelo 431 upravnih inšpekcijskih in šest prekrškovnih postopkov. Večina, 74 odstotkov primerov, še ni odločena. Odkrili so eno nelegalno gradnjo, v štirih primerih pa so izdali odločbo o ustavitvi gradnje. Izdanih je bilo 12 odločb, ker so zavezanci bodisi neustrezno ogradili ali zaščitili gradbišče ali pa ga niso označili s tablo. V 38 primerih pa so inšpektorji izdali opozorila zaradi lažjih nepravilnosti.